

Katowicki Holding Węglowy uprościł struktury zarządzania

Mniej białych hełmów, większe oddziały

Katowicki Holding Węglowy uprościł struktury zarządzania w kopalniach. Po kilkumiesięcznym okresie przejściowym koniec marca oznacza obniżki płac dla przynajmniej 150 osób zajmujących do tej pory stanowiska kierowników robót górniczych, głównych mechaników, głównych elektryków i sprawujących funkcje równorzędne oraz nadsztygarów. Wciąż trwają rozmowy na temat warunków zatrudnienia i dostosowania zasad opłacania nowych stanowisk.

O uproszczeniu struktury zarządzania w kopalniach spółki decyzja zapadła we wrześniu ub.r. Nowy model wszedł w życie od 1 października. Powstał on po analizie schematów zarządzania m.in. w Bogdanie, a także w firmie Ostravsko-Karvinske Doly (OKD). Nowy schemat ma na celu uproszczenie struktury kierowania i podniesienie rangi dozoru oddziałowego, czyli przede wszystkim kierowników oddziałów.

Nowy schemat wygląda tak:

- dyrektor kopalni
- kierownik ruchu zakładu górniczego
- naczelny inżynier
- kierownicy działów ruchu, czyli główni inżynierowie – górniczy, energomaszynowy i wentylacji.

Znikają stanowiska:

- kierowników robót
- głównych mechaników i elektryków
- nadsztygarów.

Kierownik działu ruchu w randze głównego inżyniera będzie bezpośrednim szefem liderów skonsolidowanych oddziałów.

Po zmianach w oddziałach będzie pracować nawet 180-200 pracowników

W oddziałach będzie pracować nawet 180-200 pracowników.

Kierownicy tych oddziałów mają uprawnienia osób dozoru wyższego.

W nowym modelu pojawia się nieistniejąca przedtem funkcja kierowników zmian w randze nadsztygarów. Będą oni pełnili funkcje pomocników głównych inżynierów

w ciągłym koordynowaniu zadań, wyznaczonych do realizacji skonsolidowanym oddziałom.

ST

Wicepremier Piechociński spotkał się z Romanem Łojem, prezesem KHW SA

Przebywający w Katowicach wicepremier, minister gospodarki Janusz Piechociński spotkał się w czwartek 14 marca z prezesem Katowickiego Holdingu Węglowego – poinformowała Agnieszka Mika z działu komunikacji korporacyjnej spółki.

Tematem spotkania była bieżąca sytuacja spółki. – Wicepremier rozmawiał tylko z prezesem Romanem Łojem – podkreśliła Agnieszka Mika.

✎

OFICJALNY WYNIK WYBORÓW W KHW

Tadeusz Skotnicki wiceprezesem z wyboru załogi

Komisja wyborcza Katowickiego Holdingu Węglowego ogłosiła w poniedziałek 11 marca oficjalne wyniki wyborów na członka zarządu spółki wybieranego przez pracowników. Załogi kopalń KHW na swojego reprezentanta wybrały Tadeusza Skotnickiego, dotychczasowego głównego inżyniera inwestycji, przygotowania i ekonomiki produkcji w KWK Wujek.

W wyborach, które zostały przeprowadzone 7 marca, startowało dwóch kandydatów:

dotychczasowy wiceprezes ds. pracy Waldemar Mróz oraz Tadeusz Skotnicki.

Na Waldemara Mroza głosy oddało 3970 osób – to oznacza, że poparło go 38 proc. pracowników, którzy oddali ważne głosy. Tadeusza Skotnickiego poparło 6417 pracowników KHW, co stanowiło 62 proc. ważnie oddanych głosów. Tadeusz Skotnicki oficjalnie stanowisko wiceprezesa obejmie w czerwcu.

✎

WPISALI SIĘ W HISTORIĘ GÓRNICICTWA

Jerzy Bronisław i Jerzy Kolbowie

Jerzy Bronisław Kolbe i jego syn Jerzy są jednym z przykładów następstwa pokoleń w górnictwie węglowym. Pierwszy był absolwentem Akademii Górniczej we Freibergu, drugi – krakowskiej Akademii Górniczej.

Jerzy Bronisław Kolbe urodził się 14 lipca 1876 r. we Włocławku. W 1900 r. jako absolwent najstarszej wyższej uczelni górniczej podjął pracę pomocnika zawiadowcy kopalni Niwka, a następnie zawiadowcy kopalni Klimontów i Grodziec w Będzinie. W latach 1914–1919 był dyrektorem technicznym kopalni Grodziec II, zaś w latach 1919–1920 pełnił funkcję referenta w Departamencie Górniczo-Hutniczym Ministerstwa Przemysłu i Handlu. Od 1920 do 1922 r. był dyrektorem Sierakowskich Kopalń Węgla Brunatnego w Sierakowie w województwie poznańskim. W latach 1922–1928 pracował jako dyrektor Kopalni Węgla Kamiennego Jerzy w Dąbrówce Małej, a w latach 1928–1939 był dyrektorem górniczym zakładów Hohenlohego SA w Wełnowcu. Zmarł 18 marca 1941 r. w Krakowie.

Jego syn Jerzy Kolbe urodził się 3 listopada 1906 r. w Grodźcu. Po ukończeniu Gimnazjum im. Mikołaja Reja w Warszawie

w latach 1924–1930 kształcił się na Wydziale Górniczym Akademii Górniczej w Krakowie. Po ukończeniu studiów w 1931 r. odbywał roczną praktykę w górnictwie w USA, by po powrocie w 1932 r. podjąć pracę w kopalni Ficus, której szyb wydobywczy należał do kopalni Siemianowice.

W latach 1932–1934 był sztygarem, a następnie kierownikiem ruchu w kopalniach Charlotta w Rydułtowach i Anna w Pszowie, a między 1934 i 1939 r. był kierownikiem planowania w zarządzie Godula SA. Po zakończeniu drugiej wojny światowej podjął pracę jako kierownik (1945–1946) i dyrektor (1946–1950) Wydziału Planowania Centralnego Zarządu Przemysłu Węglowego. Następnie pełnił funkcję wicedyrektora Departamentu Planowania (1950–1955) oraz Departamentu Inwestycji (1955–1969) Ministerstwa Górnictwa w Katowicach. W 1964 roku został jego dyrektorem generalnym, przechodząc 1 stycznia 1970 r. na emeryturę.

Swoją niezwykłą aktywność zawodową Jerzy Kolbe łączył z pracą naukową i dydaktyczną. Profesor Jerzy Kolbe zmarł w Katowicach 12 maja 1977 roku.

Z.B.